

ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

Βασικά εδάφια:
*«Πάντα θα υπάρχουν
φτωχοί στη γη. Γι' αυτό
σας προστάζω να
μοιράζεστε ελεύθερα με
τους φτωχούς και με
τους άλλους Ισραηλίτες
που έχουν ανάγκη».*
Δευτερονόμιο 15:11

Επιλεγμένα εδάφια:
Δευτερονόμιο 15:4-11

Έπρεπε να ακολουθήσουν. Τα ακόλουθα λόγια του Μωυσή μας δείχνουν ότι ο νόμος του Θεού είναι ένας οδηγός, για το πώς πρέπει να ζούμε τη ζωή μας. «Ο Κύριος μας πρόσταξε να τηρούμε όλους αυτούς τους νόμους, να φοβόμαστε τον Κύριο τον Θεό μας, για το καλό μας πάντα, ώστε να μας διατηρήσει ζωντανούς, όπως είμαστε σήμερα». (Δευτερονόμιο 6:24)

Με αυτό το υπόβαθρο της καλοσύνης του Θεού, λέει στον Ισραήλ, μέσω του Μωυσή, ότι η φτώχεια δεν χρειάζεται να υπάρχει ποτέ στον Ισραήλ, αν ο λαός υπακούει στις εντολές του. Το μάθημά μας βρίσκεται σε ένα τμήμα του Δευτερονόμιου που επικεντρώνεται σε διάφορες οδηγίες σχετικά με τη λατρεία. Το προηγούμενο κεφάλαιο χωρίζει τα ζώα σε καθαρά και ακάθαρτα και παρέχει οδηγίες για την καταβολή των δεκάτων. Το επόμενο κεφάλαιο ασχολείται με τη γιορτή του Πάσχα και άλλες γιορτές του λατρευτικού ημερολογίου των

Ισραηλιτών.

Το Δευτερονόμιο 15 μπορεί να θεωρηθεί ως προοίμιο των λόγων του Θεού που βρίσκονται αργότερα στον Ισαΐα 58:6,7, όπου δηλώνει τι απαιτεί από τη λατρεία: «Δεν είναι αυτή η νηστεία που έχω επιλέξει: να χαλαρώσεις τα δεσμά της αδικίας, να λύσεις τα βαριά φορτία, να αφήσεις τους καταπιεσμένους ελεύθερους και να σπάσεις κάθε ζυγό; Δεν είναι να μοιράζεσαι το ψωμί σου με τον πεινασμένο και να φέρνεις στο σπίτι σου τον φτωχό που έχει εκδιωχθεί; Όταν βλέπεις τον γυμνό, να τον ντύνεις και να μην κρύβεσαι από τη σάρκα σου;»

Το μάθημά μας περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο οι Ισραηλίτες έπρεπε να ζουν τη ζωή τους λατρεύοντας τον Θεό. Έπρεπε να τηρούν το σαββατικό έτος κάθε έβδομο έτος, οπότε και τα χρέη έπρεπε να συγχωρούνται (Δευτερονόμιο 15:1-3) Έπρεπε να ανοίγουν τις καρδιές και τα χέρια τους σε όσους είχαν ανάγκη, παρέχοντάς τους ό,τι τους έλειπε. (Δευτερονόμιο 15:7-10). Δεν έπρεπε να υπάρχουν όροι. Αν υπήρχε ανάγκη, έπρεπε να ικανοποιείται. Δεν θα υπήρχαν φτωχοί ανάμεσά τους αν τηρούσαν πιστά τις εντολές του Θεού.

Στην Παλαιά Διαθήκη, ο Κύριος έθεσε σαφώς ενώπιον των Ισραηλιτών την επίγεια ευημερία ως ανταμοιβή για την υπακοή και την πίστη σε αυτόν και στους νόμους του. Αυτό έχει αποτελέσει εμπόδιο για όσους δεν αναγνωρίζουν το γεγονός της διακοπής της διαθήκης που έλαβε χώρα λόγω του έργου του Ιησού. Πολλοί έχουν εφαρμόσει λανθασμένα την υπόσχεση της ευημερίας στους χριστιανούς, και αυτό το λάθος έχει οδηγήσει σε σύγχυση.

Η γήινη ευημερία στην παρούσα εποχή δεν έχει υποσχεθεί στους πιστούς χριστιανούς. Ας ασκήσουμε λοιπόν τον νόμο της αγάπης προς τους άλλους, όπως μας δίδαξε ο απόστολος Ιωάννης: «Ο Ιησούς Χριστός έδωσε τη ζωή του για μας. Και εμείς πρέπει να θυσιάζουμε τη

ζωή μας για τους αδελφούς και τις αδελφές μας. Αν κάποιος έχει υλικά αγαθά και βλέπει έναν αδελφό ή μια αδελφή σε ανάγκη, αλλά δεν τους λυπάται, πώς μπορεί η αγάπη του Θεού να είναι μέσα σε αυτόν τον άνθρωπο; Αγαπητά μου παιδιά, ας μην αγαπάμε με λόγια ή με ομιλία, αλλά με πράξεις και με αλήθεια». (Α' Ιωάννης 3:16-18) ■

Image@Alex-stock.adobe.com